

Tarpininkavimas

Ginčus galima spręsti ir nesikreipiant į teismą. Jei nepavyksta patiems išspręsti ginčo, taip pat galima svarstyti galimybę rinktis alternatyvaus ginčų sprendimo būdus, pavyzdžiui, tarpininkavimą.

Tarpininkavimas gali būti apibrėžtas kaip struktūrizuotas procesas, kurio metu dvi ar kelios ginčo šalys mėgina pačios savanoriškai susitarti dėl jų ginčo sprendimo padedant neutraliai ir kvalifikuotai trečiajai šaliai („tarpininkui“). Šis procesas gali būti inicijuotas šalių arba pasiūlytas ar nurodytas pradėti teismo, arba numatytas pagal valstybės narės teisę.

Tarpininkas padeda šalims susitarti nepareikšdamas oficialios nuomonės dėl kokio nors galimo ginčo sprendimo būdo.

Tarpininkavimo metu šalių prašoma pradėti ar atnaujinti dialogą ir vengti konfrontacijos. Jos pačios pasirenka ginčo sprendimo būdą ir atlieka ypač aktyvų vaidmenį mėgindamos rasti joms labiausiai tinkamą sprendimą. Kitais atvejais, ypač vartotojų ginčiuose, būtent tarpininkas randa sprendimą ir pasiūlo jį šalims. Kad ginčas būtų išspręstas, šalys turi susitarti. Jeigu šalys nesusitaria, tarpininkas primygtinai nesiūlo sprendimo.

Manoma, kad tarpininkavimas yra greitesnė ir dažniausiai pigesnė procedūra nei įprastas teismo procesas. Jį taikant išvengiama šalių konfrontacijos, kuri būdinga teismo procesams, ir šalims suteikiama galimybė, nepaisant ginčo, išlaikyti darbo ar asmeninius santykius. Tarpininkavimas taip pat suteikia šalims galimybę rasti kūrybiškus ginčo sprendimus, kurie nebūtų įmanomi teisme.

Daugiau išsamios informacijos pateikiama [ES apžvalgos](#) ir [valstybių narių](#) interneto puslapiuose.

Šį puslapį tvarko Europos Komisija. Šiame tinklalapyje pateikta informacija nebūtinai atitinka Europos Komisijos oficialią poziciją. Europos Komisija neprisiima atsakomybės ar įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą informaciją arba duomenis. Informacija apie ES tinklalapių autorių teises pateikiama teisiniame pranešime.

Paskutinis naujinimas: 18/01/2019